

VII.

Нейковото гърло разбудило сичкото село. Сичките коприщенци изскобнале по улиците, кой съ пушка, кой съ сопа, кой съ ножъ—кой каквото можалъ да намѣри. Запалиле фенери и потърчале камъ онова мѣсто, отъ дѣто са зачулъ гласътъ. Скоро Нейковото тѣло било намѣрено, ако и да била вече срѣд-нощъ. Дотърчале сейменете; дошалъ съ тѣхъ и Халилъ. Когато Халилъ видѣлъ Нейковиятъ лешъ, то изведнашъ са усѣтилъ каква е работата, и извикалъ изъ сичкото си гърло на сейменете и на селѣните:

—Хванете Танча Галина, защото тая работа е негова.

Но селѣните и сейменете стоѣле на едно мѣсто и мжчале; сичкото село са зарадвало, като видѣло тѣлото на познатиятъ вече сѣкому харсѣзинъ.